

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKU NIERUCHOMEGO WPISANEGO / NIWPISANEGO DO REJESTRU ZABYTKÓW

10276

1. Nazwa

DOM MIESZKALNY (WILLA) Nr 4

2. Czas powstania

1900 – 1901 r.

3. Miejscowość

S Z C Z E C I N

4. Adres **71-323 Szczecin**

ul. Ludwika Solskiego 4

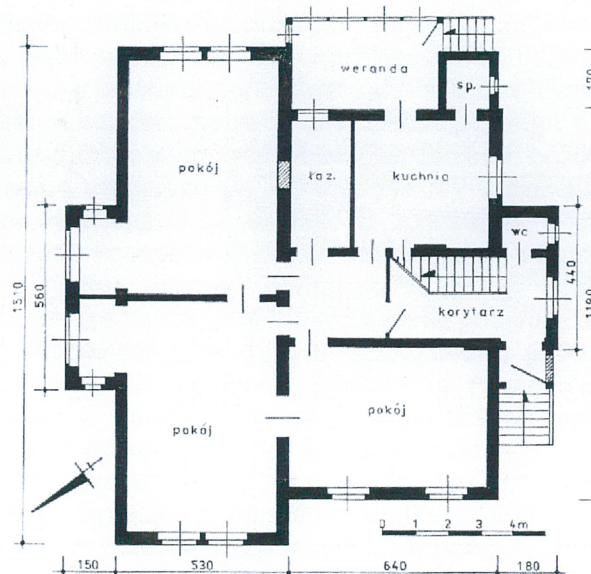
nr ewidencyjny działki **55**

nr księgi wieczystej

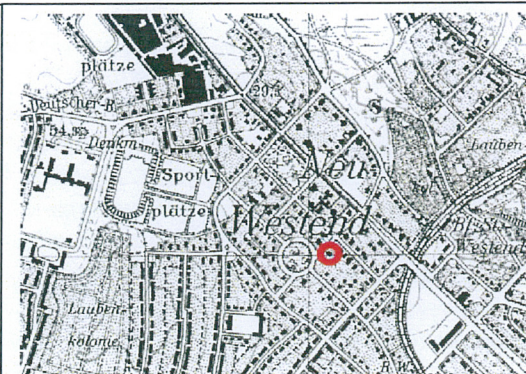
11. Materiały graficzne

Fot.01 – elewacja frontowa (płn.-zachodnia)

Rys.01 – willa, rzut parteru

Mapa.01 – Nowy Westend, 1938 r. (Solzkiego 4)

5. Przynależność administracyjna

województwo **zachodniopomorskie**

powiat **miasto Szczecin**

gmina **Szczecin**

6. Współrzędne geograficzne

N: 53°26'48.39"

E: 14°31'2.13"

7. Poprzednie nazwy miejscowości (do 1945 r.)

Stettin
(Eichendorffweg)

8. Właściciel i jego adres

własność prywatna

9. Użytkownik i jego adres

własność prywatna

10. Formy ochrony

Nowy Westend - to osiedle willowe w okolicach ob. Placu Jakuba Wujka, założone w I. 90. XIX w. z inicjatywy Johanna Quistorpa, na jego prywatnych terenach. Wytyczono wówczas szachownicowy układ ulic, a w naturalnym zagłębieniu terenu okrągły plac. W 1908 r. tereny te zostały sprzedane miastu Szczecin, w 1911 r. włączone w jego granice administracyjne, a w I. 20. XX w. powiązane przestrzennie z nowo powstałymi osiedlami spółdzielczymi na Pogodnie (Mapa 01-02).

Zabudowę dzielnicy Nowy Westend rozpoczęto od ob. ulic Solskiego, Wojska Polskiego oraz Siemiradzkiego i trwała do I. 30. XX w. Pierwszym budynkiem na tym terenie była wybudowana w latach 1892-1893, neorenesansowa willa przy ul. Wojska Polskiego 166-168.

Ewidencjonowany **dom mieszkalny (willa)** przy ul. Ludwika Solskiego 4 (*d. Eichendorffweg 4*) została wzniesiona w latach **1900-1901** i pierwotnie należała do **dr Paula van Nissena**, nauczyciela i historyka zajmującego się historią Pomorza oraz Nowej Marii. 02.07.1900 r. Paul van Nissen złożył w urzędzie gminy prośbę o wydanie zezwolenia na budowę domu przy *Eichendorffweg*. Architektem oraz wykonawcą robót był **Teodor Bleß**, znany w Szczecinie architekt oraz właściciel dużego przedsiębiorstwa budowlanego; wybudował kilka domów towarowych, kamienic oraz willi.

04.07.1900 r. uzyskano zezwolenie na prowadzenie prac (Rys. 02-05). Jednak w trakcie robót wprowadzono zmiany w projekcie, w zakresie częściowej zamiany stropów drewnianych na ceramiczne (kleina). Prace budo-wlane ukończono w 1901 roku i 12 marca powiatowy inspektor budowlany **Rose** dokonał odbioru budynku.

W okresie 11.04.-07.05.1918 r. nowy właściciel willi, **Erick Brunn** przeprowadził prace budowlane na piętrze, związane z wydzieleniem łazienki i wykuciem dodatkowego (małego) okna w fasadzie – w tej części usunięto ryglową okładzinę (Rys. 06).

c.d. zał. 1

Sytuacja

Ewidencjonowany dom mieszkalny (willa) zlokalizowany jest w płn.-zachodniej części miasta, w ramach dzielnicy Pogodno, przy ul. Ludwika Solskiego łączącej Aleję Wojska Polskiego z Placem Jakuba Wujka (Plan 01-02). Działka siedliskowa (nr geod. 55) rozplanowana po pld.-wschodniej stronie ulicy, w kształcie wydłużonego prostokąta, o wym. ok. 22 x 48 m, wygradzona metalową siatką. Wjazd od płn.-zachodu przez dwu-skrzydłową, metalową (historyczną) bramę z furtką do komunikacji pieszej, skrzydła z ozdobną, kowalską dekoracją. Dom posadowiony na froncie parceli, oddalony ok. 10 m od ogrodzenia, stanowi jedyny element kubaturowy zabudowy działki. W głębi posesji znajduje się ogród, z pojedynczymi drzewami owocowymi oraz trawnikiem, przedzielony na dwie części metalowym ogrodzeniem. Przed frontem domu rośnie okazały świerk, a w części wschodniej lipa. Dojście do budynku oraz wokół wyłożone płytami betonowymi.

Materiał, technika, konstrukcja

Posadowienie: na kamienno-ceglanych ławach fundamentowych, o szerokości ok. 65 cm. Cokół o wys. ok. 150 cm, ceglany z odsadzką, z tynkowanymi (trapezowatymi) blendami, zwieńczony warstwą cegieł w układzie główkowym na zrąb (Fot. 11).

Ściany: obwodowe (Fot. 01, 03-04, 06) murowane z cegły ceramicznej (na zaprawie wapiennej), o wiązaniu krzyżowym i przekroju w przyziemiu ok. 40. Ściany parteru tynkowane na gładko i bielone, a ściany II kondygnacji wyprawione są tynkiem nakrapianym. Południowa część piętra fasady opracowana pseudoryglową konstrukcją (z tynkowanymi polami), osadzoną na wystających końcach belek stropowych (Fot. 07, 10). Podokapowe fragmenty ścian ujęte deskowym szalunkiem, z malarską dekoracją. Nadproża okienne i drzwiowe ceglane: na parterze w formie łuków odcinkowych, na piętrze - proste. Ściany werandy ogrodowej (Fot. 13) osadzone na ceglany cokole korpusu, o konstrukcji drewnianej, szkieletowej, dołem odeskowane, a górą w całości przeszklone.

Ściany wewnętrzne w większości murowane z cegły ceramicznej (o przekroju od 25 do 38 cm), tynkowane na gładko (w tym gipsowane), malowane lub tapetowane. Wtórne podziały wykonane z płyt kartonowo-gipsowych. Ściany piwnicy ceglane, pokryte słabymi tynkami, bielone.

Stropy: w pomieszczeniach mieszkalnych (parter i piętro) stropy drewniane, belkowe, ze ślepą podłogą i deskowym pułapem oraz podsufitką na siatce rabica, tynkowane na gładko i bielone. W obrębie fasady część belek stropowych jest wyprowadzonych poza lico ścian, z ozdobnie profilowanymi końcami. W piwnicy stropy ceramiczne typu kleina, na stalowych belkach.

Wieżba dachowa: historyczna, drewniana (Rys. 05). Nad obiema częściami (bryłami) domu występuje konstrukcja krokwiowo-kleszczowa, z układem płatwi kalenicowych, pośrednich i stopowych. Końce krokwi wsparte są zaciosami na płatwiach stopowych, wyprowadzone ok. 60 cm poza lico ścian. W północnej części budynku krokwie osadzone są na ściankach kolankowych, a wiązary stabilizują ukośne zastrzały.

Daszek ganku wejściowego i werandy ogrodowej o konstrukcji krokwiowo-płatwiowej, a parterowy ryzalit północny zwieńczony stropodachem, z wtórnym obdaszkiem o konstrukcji krokwiowej.

Pokrycie: połaci dachowych stanowi papa bitumiczna na deskowym zapierzeniu. Daszek nad ryzalitem północnym pokryty przezroczystymi płytami plexi.

c.d. zał. 1

14. Kubatura ok. 2000 m ³	15. Powierzchnia zabudowy 175,5 m ² + 15 m ² - weranda	16. Przeznaczenie pierwotne dom mieszkalny (willa)	17. Użytkowanie obecne dom mieszkalny (willa dwurodzinna)
18. Stan zachowania <p>Ogólny stan techniczny budynku należy określić jako dobry; brak widocznych zagrożeń konstrukcyjnych.</p> <p>Postępujące ubytki tynku w obrębie II kondygnacji, szczególnie w fasadzie. Powierzchniowa korozja drewnianych (zewnątrznych) elementów więźby dachowej oraz pseudoryglowej konstrukcji fasady. Zdemontowana płycinowa okładzina schodów na I kondygnację.</p>		19. Istniejące zagrożenia, najpilniejsze postulaty konserwatorskie <p>Korozja tynków II kondygnacji zagraża elementom dekoracji architektonicznej. Konserwacji wymaga stiukowa dekoracja elewacji oraz polichromowane elementy deskowania szczytów.</p> <p>-----</p> <p>Obiekt zachował oryginalną bryłę i formę architektoniczną, z pierwotną kompozycją elewacji oraz historycznym wystrojem i detalem w obrębie fasady. Budynek związany jest w wybitnym historykiem, dr. Paulem van Niessen, autorem licznych publikacji o historii Pomorza i Nowej Marchii.</p> <p>Willa ujęta jest w Gminnej Ewidencji Zabytków miasta Szczecina, a w studium historyczno-urbanistycznym z 2003 r. została wytypowana do wpisu do rejestru zabytków i objęta wymogami strefy „A” ochrony historycznej struktury przestrzennej.</p> <p>Powyższe wartości architektoniczne, historyczne i naukowe stanowią podstawę do pełnej ochrony konserwatorskiej, <u>z postulatem wpisu do rejestru zabytków.</u></p>	

20. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

Akta Nadzoru Budowlanego, sygn. 3886, Archiwum Państwowe w Szczecinie.

21. Uwagi

akt bud. 1588C/2014

22. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

23. Bibliografia

Adressbuch für Stettin, 1914, 1937.

Białecki T., Turek-Kwiatkowska L., *Szczecin stary nowy*, Szczecin 1991.

Kozińska B., *Rozwój przestrzenny Szczecina od początku XIX wieku do II wojny światowej*. Szczecin 2002.

Makala R., *Między prowincją a metropolią. Architektura Szczecina w latach 1891 – 1918*. Szczecin 2011.

Słomiński M., *Nowy Westend w Szczecinie. Przykład Realizacji Podmiejskiego Osiedla Willowego z przełomu XIX i XX* [w] „Kronika Szczecina” nr XXII, 2003.

Wehrmann M., *Paul von Nießen*. „Monatsblätter”. 51. Jg, 1937, Nr. 5, s. 65-68.

Miler Z., *Paul von Niessen (1857-1937) - historyk nowej Marchii i Pomorza*.

„Nadwarciański Rocznik Historyczno-Archiwalny”. Nr 6, t. 2 (1999), s. 67-75.

24. Opracowanie karty ewidencyjnej (autor, data i podpis)

tekst **mgr Waldemar Witek (VERBUM), 04.2014 r.**

plany, rysunki **mgr Waldemar Witek (VERBUM), 04.2014 r.**

fotografie **mgr W. Witek (VERBUM), mgr R. Walkiewicz - 04.2014 r.**

KARTA PO WYPEŁNIENIU PODLEGA OCHRONIE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW PRAWA AUTORSKIEGO

25. Źródła ikonograficzne i kartograficzne (rodzaj, miejsce przechowywania)

Szczecin, Nowy Westend – *Messtischblatt* 2553 z 1938 r. - ze zbiorów BDZ w Szczecinie.

Szczecin, Okolice Placu Wujka – *Katasteramt* 1:5000 z 1930 r.

Plan działki siedliskowej nr 55, opracowanej na podstawie mapy ewidencyjnej miasta Szczecina.

26. Załączniki

1 – 2 tekst, ilustracje (archiwalia - mapy, rysunki oraz plany)

3 – 7 tekst, fotografie

1. Miejscowość	S Z C Z E C I N	5. Nazwa zabytku (jak w karcie), adres	6. Zawartość załącznika
2. Gmina	Szczecin	DOM MIESZKALNY (WILLA) ul. Ludwika Solskiego 4	tekst, ilustracje (archiwalia, plan sytuacyjny)
3. Powiat	Szczecin		
4. Województwo	zachodniopomorskie		

c.d. rubr. nr 12

Na podstawie porównania projektu budowlanego z 1900 r. oraz inwentaryzacji fasady z 1918 r. można stwierdzić, że na etapie wykonawstwa wprowadzono niewielkie zmiany w zakresie dekoracji architektonicznej, tj. przedłużono zadeskowanie ścian podokapowych oraz uproszczono wystrój dekoracji nadokiennej na piętrze. Z dokumentów administracji budowlanej wynika, że po 1918 r. willa nie była remontowana i zachowała się do 1945 roku w niezmienionej formie.

Po II wojnie światowej dom został skomunalizowany, użytkowany przez dwie rodziny. Na parterze przejściowo działał gabinet dentystyczny. Obecnie budynek stanowi własność prywatną dwóch rodzin, z funkcjonalnym i własnościowym podziałem na dwie kondygnacje. W ostatnich latach przeprowadzono prace remontowe w zakresie modernizacji wnętrz poszczególnych mieszkań, zaizolowany ściany piwnic oraz wymieniono stolarkę okienną przy zachowaniu historycznych otworów z architektoniczną dekoracją.

Ewidencjonowany budynek to okazała willa, wzniesiona od jednego rzutu, otoczona niewielkim ogrodem. Budynek o rozczłonkowanej bryle, dwukondygnacyjny, podpiwniczony, murowany (ze częściową stylizacją ryglową), nakryty płaskimi dachami dwuspadowymi. Willa o pierwotnej kompozycji elewacji, z elementami stylizowanego wystroju.

Wille przy ul. Solskiego (w tym nr 4) wykonano w formach eklektycznych, nawiązujących do stylu szwajcarskiego oraz neorenesansu północnego. Asymetryczną, piętrową bryłę (z ryzalitami) nakryto niskimi dachami dwuspadowymi z szerokimi okapami. Część elewacji na piętrze ozdobiono drewnianą kratownicą, stylizowaną na konstrukcję ryglową. Drewniane elementy konstrukcji dachu: krokwie, miecze, sterczyny posiadają bogatą oprawę snycerską, charakterystyczną dla stylu alpejskiego. Wykonana w tynku oprawa otworów okiennych, w formie stylizowanych ciosów kamiennych, nawiązuje do XVI-wiecznej architektury północnej Europy.

c.d. rubr. nr 13

Podłogi, posadzki: w mieszkaniach częściowo zachowały się oryginalne podłogi deskowe (Fot. 26) oraz parkiety na parterze. Oprócz tego występują współczesne panele podłogowe oraz posadzki z terakoty (łazienki). W piwnicy posadzki ceglane i betonowe.

Schody: na piętro (Fot. 23) - jednobiegowe, drewniane, policzkowe, z drewnianą i profilowaną poręczówką oraz ozdobie opracowanym (w formie maszkaronu) drewnianym słupkiem – Fot. 24. Schody na ganek wejściowy (Fot. 12) 1-biegowe, z płyt betonowych, z ceglanym murem oporowym oraz metalową (historyczną) balustradą. Schody do werandy również 1-skrzydłowe, metalowe, współczesne.

Stolarka okienna: w większości wtórna, ale osadzona w pierwotnych otworach i częściowo odwzorowująca historyczne podziały. Jedynie na parterze części ogrodowej (Fot. 11) i szczycie płd.-zachodnim (Fot. 15) zachowały się historyczne okna drewniane, skrzynkowe, czteroskrzydłowe, dzielone ozdobie opracowanym krzyżem zewnętrznym. W pozostałej części budynku dominują okna dzielone na dwie kwatery, a w obrębie szerokich otworów (na piętrze) dzielone asymetrycznym (szczeblinowym) krzyżem. Okna parteru posiadają metalowe (wtórne) kraty.

W piwnicy okna krosnowe, jednoskrzydłowe, z kratami; część dawnych (szerokich) otworów została częściowo zamurowana, z niewielkimi oknami.

Stolarka drzwiowa: historyczna i współczesna. Drzwi frontowe (Fot. 14, 22) z I. 20. XX w., jednoskrzydłowe, płycinowe (masywne) z nadświetlem, zawieszone na trzpieniowych zawiasach i ujęte szerokimi odrzwiami. Również historyczne drzwi zachowały się do piwnicy - jednoskrzydłowe, płycinowe i deskowe, pełne (Fot. 20-21). Część otworów okiennych piwnicy jest zamykana zewnętrznymi drzwiami deskowymi, na pasowych zawiasach.

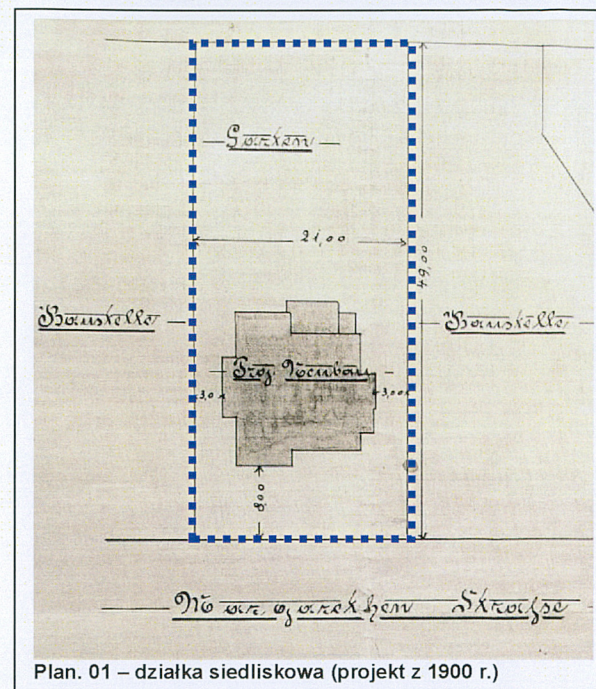
Drzwi wewnątrz w większości współczesne, 1-skrzydłowe, płycinowe, pełne. Na parterze, pomiędzy dawnym salonem a jadalnią znajdują się historyczne drzwi 2-skrzydłowe, płycinowe.

c.d. zał nr 2

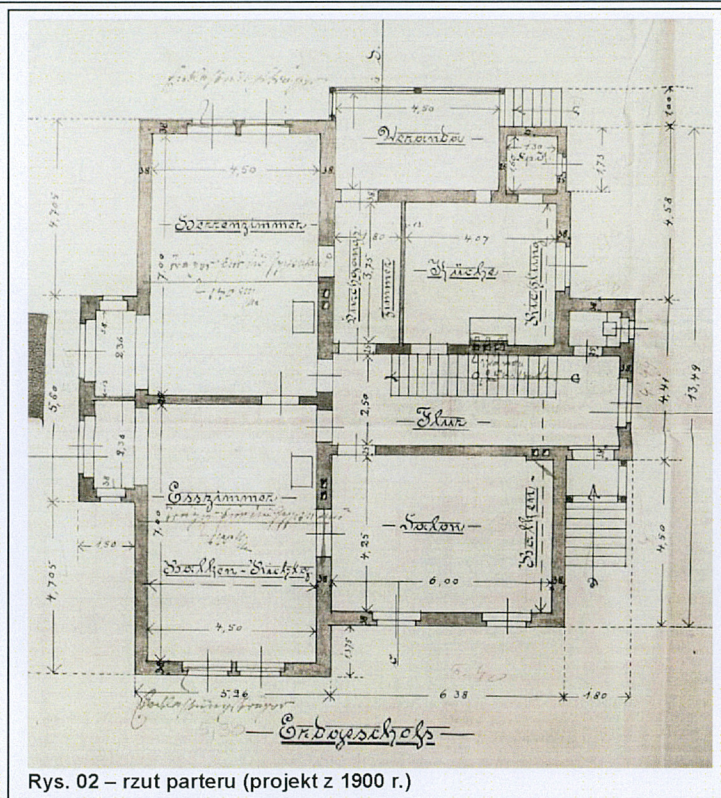
Opracowanie załącznika: **mgr Waldemar Witek, 04.2014 r.**
(data i podpis)

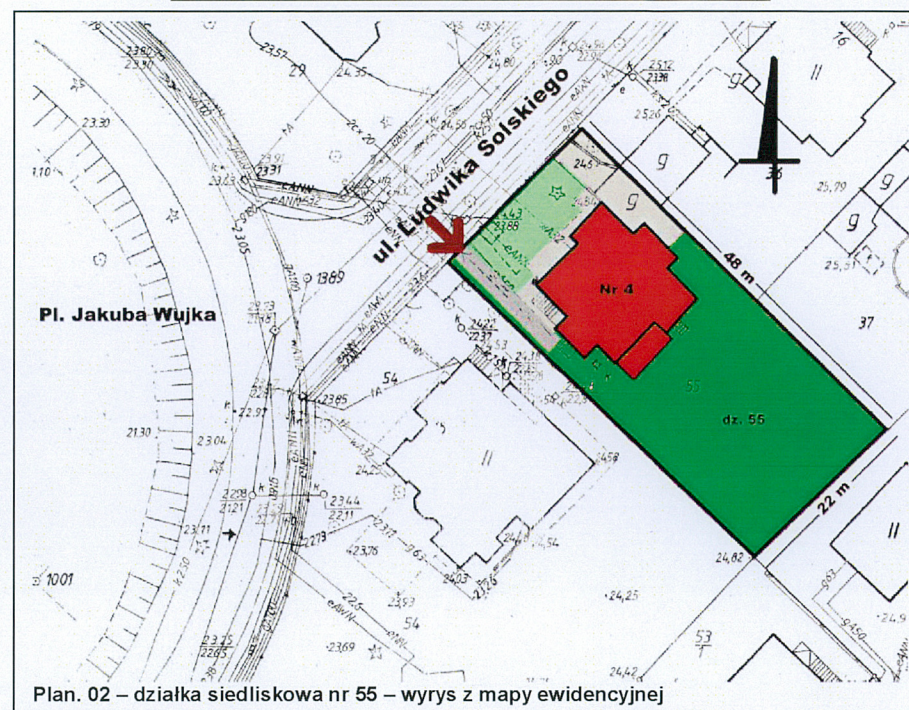
Mapa.02 – Nowy Westend, 1938 r. (Solskiego 4)

Plan. 01 – działka siedliskowa (projekt z 1900 r.)

Rys. 02 – rzut parteru (projekt z 1900 r.)

Plan. 02 – działka siedliskowa nr 55 – wyrys z mapy ewidencyjnej

1. Miejscowość	S Z C Z E C I N	5. Nazwa zabytku (jak w karcie), adres DOM MIESZKALNY (WILLA) ul. Ludwika Solskiego 4	6. Zawartość załącznika tekst, ilustracje (archiwalia)
2. Gmina	Szczecin		
3. Powiat	Szczecin		
4. Województwo	zachodniopomorskie		

c.d. rubr. nr 13

R z u t

Willa wzniesiona została na planie nieregularnego wieloboku, który odzwierciedla funkcjonalny układ wnętrza (Rys. 01). Zasadniczy rzut budynku składa się z dwóch, przyległych prostokątów, o wymiarach: 1190 x 640 cm (południowy) i 1510 x 530 cm (północny). Do części południowej, przy ścianie płd.-zachodniej przylega ganek wejściowy o wym. 440 x 180 cm, a przy ścianie płd.-wschodniej niewielki ryzalit oraz weranda. W części północnej, pośrodku ściany płn.-wschodniej wyprowadzony jest ryzalit, o wym. 560 x 150 cm. Główne wejście do budynku znajduje się w ścianie płd.-zachodniej, przez ganek południowy. Dodatkowo dom jest dostępny od strony werandy ogrodowej.

B r y ł a

Dom o rozczłonkowanej bryle oraz zróżnicowanych wysokościach ścian i kształtach dachów. W sensie formalnym jest to budynek dwukondygnacyjny, w całości podpiwniczony, nakryty płaskimi dachami dwuspadowymi, a ganek i weranda dachami jednospadowymi. Część południowa o wysokości ok. 850 cm, a część północna o wys. ok. 1050 cm, parterowy ganek i ryzalita o wys. ok. 550 cm. Kondygnacje nadziemne o wysokości 350 cm (II kondygnacja części południowej o wys. 255 cm), a piwnica o wys. 245 cm. Wewnątrz budynku komunikację pionową zapewniają schody, ustawione w sąsiedztwie ganku wejściowego. Piwnica dostępna od zewnątrz.

E l e w a c j e

Elewacje budynku o pierwotnej kompozycji, z elementami eklektycznego wystroju, z częściowo wtórną stolarką okienną i kolorystyką. Wszystkie elewacje akcentowane trzypoziomowym podziałem kondygnacji, o zróżnicowanej kolorystyce i fakturze: przyziemie - ceglane z pełnolukowymi nadprożami i blendami, parter - tynkowany na gładko i bielony, z odcinkowymi nadprożami, piętro – o nakrapianym i szarym tynku, z prostymi nadprożami. Dodatkowo wszystkie elewacje są dzielone profilowanymi gzymsami międzykondygnacyjnymi oraz liniami podokiennymi. W szczytach budynku wyprowadzone są ozdobnie profilowane końce więźby dachowej.

Elewacja frontowa dwuelementowa, 4-osiowa, o zróżnicowanym wystroju, zaakcentowana pseudoryglową konstrukcją w obrębie piętra, o dekoracyjnym układzie zastrzałów (Fot. 01, 03, 07. 10). Otwory okienne ujęte szerokimi i profilowanymi opaskami, z kłińcami oraz parapetami. Okno na piętrze zwieńczone profilowanym gzymsiem z akcentem plastycznym w postaci niewielkiego maszkaronu z bogatą dekoracją roślinną (Fot. 16). Części podokapowe wykończone deskową okładziną, z polichromią ornamentalną o motywach roślinnych.

Elewacja ogrodowa (Fot. 04) również 4-osiowa, arytmiczna, o analogicznym wystroju (za wyjątkiem dekoracji ryglowej), akcentowana parterową werandą, o drewnianej konstrukcji szkieletowej.

Elewacja szczytowa płn.-wschodnia 2-osiowa, zaakcentowana parterowym (2-osiowym) ryzalitem z tarasem i pełną balustradą oraz deskowym opracowaniem zwieńczenia ścian. W części podokapowej, poniżej zadeskowania umieszczone są dwa akcenty plastyczne w postaci pseudoherbów (Fot. 19) oraz kolisty otwór okienny (Fot. 18).

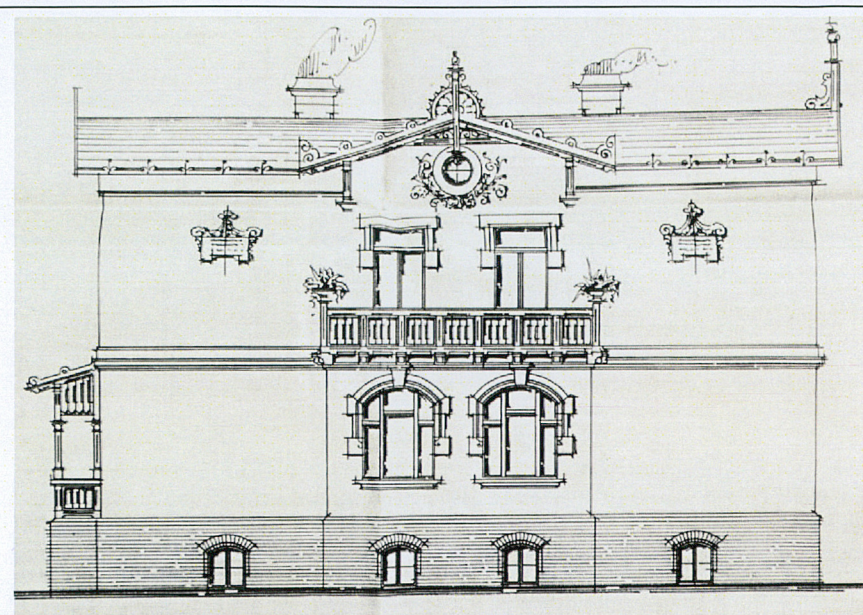
Elewacja płd.-zachodnia 1-osiowa, przyległym 2-osiowym gankiem (Fot. 12).

c.d. zał. nr 3

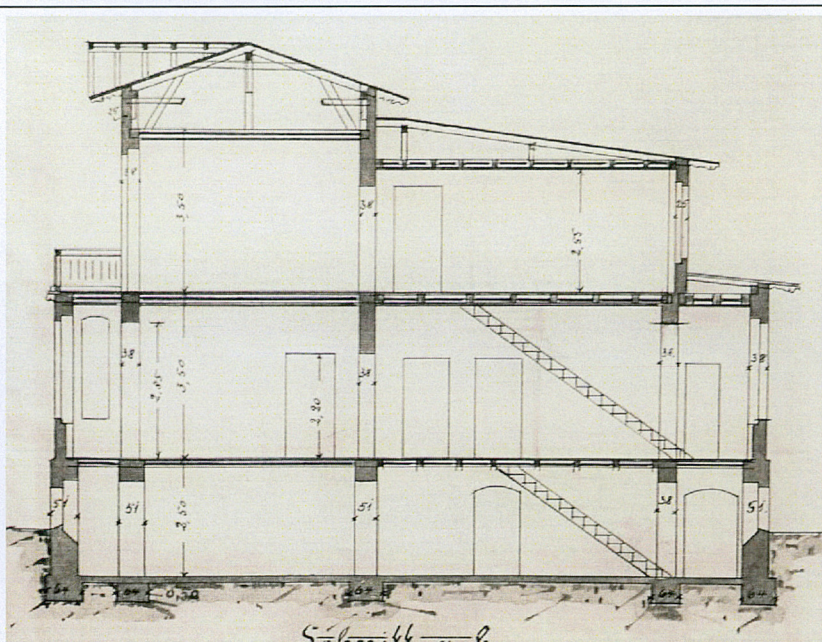
Opracowanie załącznika: **mgr Waldemar Witek, 04.2014 r.**
(data i podpis)

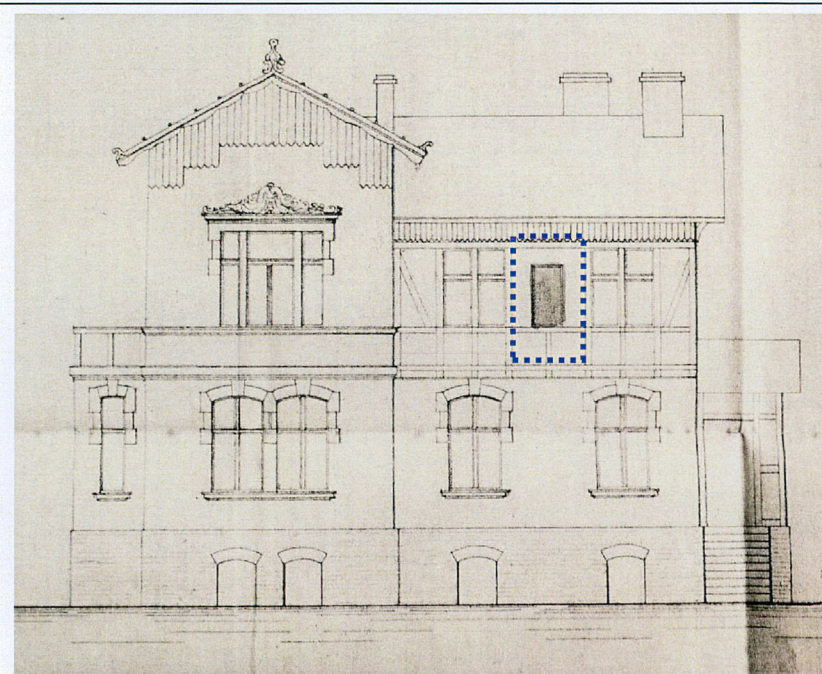
Rys. 03 - elewacja frontowa (projekt z 1900 r.)

Rys. 04 - elewacja północna (projekt z 1900 r.)

Rys. 05 - przekrój (projekt z 1900 r.)

Rys. 06 - elewacja frontowa, inwentaryzacja 1918 r. (nowe okno na 1-piętrze)

1. Miejscowość	S Z C Z E C I N	5. Nazwa zabytku (jak w karcie), adres DOM MIESZKALNY (WILLA) ul. Ludwika Solskiego 4	6. Zawartość załącznika tekst, ilustracje (archiwalia, foto)
2. Gmina	Szczecin		
3. Powiat	Szczecin		
4. Województwo	zachodniopomorskie		

c.d. rubr. nr 13

Wnętrze

Rozplanowanie wnętrza nie wykazuje istotnych cech wtórnych, odzwierciedla pierwotny układ funkcjonalny i komunikacyjny. W sensie formalnym wnętrze ma układ dwutraktowy, w części południowej rozdzielony korytarzem z klatką schodową i toaletą. Pierwotnie w części frontowej znajdował się salon i jadalnia - z wyjściem do ryzalitu. W trakcie ogrodowym, w przedłużeniu jadalni ulokowany był gabinet właściciela (z wyjściem do ryzalitu), niewielki pokój przechodni (ob. łazienka) skomunikowany z werandą oraz kuchnia ze spiżarnią. Na piętrze znajdowały się pokoje gościnne i dla dzieci, sypialnia właścicieli oraz łazienka wydzielona w 1918 r. Obecnie zagospodarowano na cele mieszkalne poddasze w północnej (wyższej) części budynku.

Wyposażenie

Z historycznego wyposażenia budynku zachowały się w/w opisane elementy detalu architektonicznego, stolarki drzwiowej i okiennej oraz schody z ozdobnym słupkiem i balustradą.

Instalacje

Elektryczna, wod.-kan., c.o. (miejscowe - gazowe), alarmowa. Połacie dachu orynnowane, z przynaroznymi rurami spustowymi.

Fot. 02. willa nr 4 w pierzei zabudowy ul. Solskiego

c.d. zał. nr 4

Opracowanie załącznika: mgr Waldemar Witek, 04.2014 r.
(data i podpis)

Fot.03 – elewacja frontowa, widok ogólny od zachodu

Fot.04 – elewacja ogrodowa (płd.-wschodnia)

F.05 – elewacja szczytowa płn.-wschodnia (z ryzalitem)

F.06 – elewacja szczytowa płd.-zachodnia (z gankiem)

1. Miejscowość	S Z C Z E C I N	5. Nazwa zabytku (jak w karcie), adres	6. Zawartość załącznika
2. Gmina	Szczecin	DOM MIESZKALNY (WILLA)	fotografie
3. Powiat	Szczecin	ul. Ludwika Solskiego 4	
4. Województwo	zachodniopomorskie		

Fot.07 – elewacja frontowa, ściana murowano-ryglowa

Fot.08 – elewacja frontowa, ryzalit ściana murowano-ryglowa

Fot.09 – parterowy ryzalit w ścianie płn.-wschodniej

c.d. zał. nr 5

Opracowanie załącznika: mgr Waldemar Witek, 04.2014 r.
(data i podpis)

Fot.10 – konstrukcja ściany ryglowej w obrębie fasady

Fot.11 – wystrój ścian cokołu i parteru oraz historyczne okna

Fot.12 – ganek wejściowy ze schodami i met. balustradą

ZAŁĄCZNIK DO KARTY EWIDENCYJNEJ

Nr 5

1. Miejscowość	S Z C Z E C I N	5. Nazwa zabytku (jak w karcie), adres DOM MIESZKALNY (WILLA) ul. Ludwika Solskiego 4	6. Zawartość załącznika tekst, ilustracje (archiwalia, foto)
2. Gmina	Szczecin		
3. Powiat	Szczecin		
4. Województwo	zachodniopomorskie		

Fot.13 – konstrukcja werandy ogrodowej

Fot.14 – drzwi frontowe

Fot.15 – okno w ganku pld.-zachodnim

c.d. zał. nr 6

Opracowanie załącznika: mgr Waldemar Witek, 04.2014 r.
(data i podpis)

Fot.16 – ryzalit frontowy: dekoracja nadokienna i polichromia podokapowa

Fot.17 – ryzalit ogrodowy: okno i zadekowanie ściany okapu

Fot.18 – zwieńczenie elewacji płn.-wschodniej

Fot.19 –element dekoracyjny w ścianie płn.-wschodniej

ZAŁĄCZNIK DO KARTY EWIDENCYJNEJ

Nr 6

1. Miejscowość	S Z C Z E C I N	5. Nazwa zabytku (jak w karcie), adres DOM MIESZKALNY (WILLA) ul. Ludwika Solskiego 4	6. Zawartość załącznika tekst, ilustracje (archiwalia, foto)
2. Gmina	Szczecin		
3. Powiat	Szczecin		
4. Województwo	zachodniopomorskie		

Fot.20 – drzwi do piwnicy i blendy cokołowe (ściana frontowa)

Fot.21– drzwi do piwnicy pod gankiem wejściowym

c.d. zał. nr 7

Opracowanie załącznika: **mgr Waldemar Witek, 04.2014 r.**
(data i podpis)

Fot.22– drzwi wejściowe, widok z korytarza

Fot.23– schody na II kondygnację

Fot.24– ozdobnie opracowany słupek schodowy

ZAŁĄCZNIK DO KARTY EWIDENCYJNEJ

Nr 7

1. Miejscowość	S Z C Z E C I N	5. Nazwa zabytku (jak w karcie), adres DOM MIESZKALNY (WILLA) ul. Ludwika Solskiego 4	6. Zawartość załącznika tekst, ilustracje (archiwalia, foto)
2. Gmina	Szczecin		
3. Powiat	Szczecin		
4. Województwo	zachodniopomorskie		

Fot.25– fragment płycinowej boazerii schodowej

Fot.26 – oryginalna podłoga deskowa na 1-piętrze

Fot.27– historyczna brama wejściowa na posesję